

FÖRESTÄLL DIG ...

En gång var Sverige, tillsammans med hela västvärlden, en kristen enhetskultur.

Nu finns bara fragment kvar av detta. Kyrkligt sett befinner vi oss i ett paradigmskifte.

Vid sådana skeenden förändras roller och förhållanden mellan människor och nya strukturer växer fram.

Gamla principer och värderingar försvinner och nya dyker upp. Det är förvirring och tumult. Vi som befinner oss där upplever det ofta som ett vakuum – vi har ett förhållande till det gamla och det nya är ännu inte tydligt för oss.

Den anglikanska teologen Loren B. Mead säger: ”När kyrkans nya paradigm dyker upp kommer det att växa fram ur en ny uppfattning av kyrkans mission och ge den en ny klarhet och fokus. Vi är på väg in i ett nytt paradigm som kommer att innebära en ny missionssyn och en återuppbyggnad och återupptäckt av kyrkan.”

Attraktionen i hela processen mot en gemensam framtid ligger inte i en ny kyrka byggd på ruinerna av den gamla utan i missionen – att den nya kyrkan med sin gemenskap, gåvor, styrkor och erfarenheter kan bli ett förnyat redskap i den treenige gudens händer för att göra människor i Sverige till Jesu Kristi lärjungar och att förändra världen.

Jag drömmer om en vital kyrka, en modig kyrka som är villig att besegra egna gränser för att skapa nytt och återvinna det en relevant kyrka i Sverige bör vara i det tjugoförsta århundradet.

Föreställ dig multikulturella församlingar som är resurser i integrationen för drygt en miljon invandrare i Sverige

Föreställ dig husförsamlingar som samlas i hemmet och en gång i månaden till ett större firande

Föreställ dig ”tillfrisknande” (recovery) församlingar som betjänar människor på väg ut ur missbruk och deras familjer

Föreställ dig kyrkfolk som väljer att flytta till speciellt utsatta bostadsområden och starta församling i en lägenhet

Föreställ dig en internet-, facebook- eller twitterkyrka

Föreställ dig ungdomskyrkor

Föreställ dig församlingar vars mötesplats är på ett allmänt café på orten

Föreställ dig ”mega-kyrkor” med ett gigantiskt utbud av program under hela veckan

Föreställ dig kontemplativa församlingar som söker fördjupad andlighet

Föreställ dig ”Natt-kyrkor” i Göteborg, Stockholm, Malmö, Uppsala, Jönköping fredag och lördag natt där unga människor kan finna en fristad för eftertanke och bön

Föreställ dig en kyrka som bedriver uppsökande arbete om nätterna bland hemlösa och nattvandrare

Föreställ dig en ny kyrka som budgeterar minst 10% av sina intäkter till mission

Föreställ dig team av unga ledare som arbetar för ett förnyat ungdomsarbete och utbildning av nya unga ledare

Föreställ dig församlingar som utvecklar ungdomsutbyte med församlingar i Baltikum eller i Afrika, Sydamerika eller Kina

Föreställ dig 200 nya studenter på THS – varje år
Föreställ dig en församling som finns mitt i alternativa andliga miljöer

Föreställ dig präster som är beredda att flytta till en avlägsen ort i landet

Föreställ dig präster som upplever kallet att förlägga sin tjänst till gatorna eller fängelser

Jag längtar efter att få höra att så här är det. Jag längtar efter ropet på förändring som har en oro i sig, en helig otillfredsställelse, ett måste till att pröva nya vägar, en vilja att låta sig ledas av Guds ande, ta en risk och gå utanför sina egna gränser.

Jag drömmer om en modig kyrka, en kyrka som vågar göra fel.

Vi är på väg in i en ny tid. Det har inte speciellt att göra med den nya kyrkan. Det handlar om kyrkan i hela den västliga världen. Vad det nya paradigmet kommer att innebära är omöjligt att säga. Ännu. Men det råder ingen tvekan om att det kommer att föra med sig fler förändringar än dem vi kan tycka är behagliga.

Den nya paradigmen i dagens verklighet har flera likheter med urkyrkans situation i Romarrikets pluralistiska degenererade kultur än med den kristna enhetskultur som präglade 1800-talets väckelsetid. Just detta kan vara den dörr Gud öppnar för oss, den stora möjligheten att verkligen få vara kyrka igen – det vill säga människor, kallade av Gud att förkroppsliga ett socialt och andligt alternativ som svensk kultur inte kan lära känna på sina egna villkor.

Kyrkan måste, om den vill vara trogen sin Herre, se sin samtid i ögonen och ställa kulturen till svars inför evangeliet. På det sättet står kyrkan, återigen, vid sitt ursprungliga kall – Guds mission att göra folk till Jesu Kristi lärjungar. Missionen finns utanför dörren. Där finns alla de utmaningar vi kan föreställa oss.

Jag avslutar med ännu några utmanande och tankeväckande ord om kyrkan i västvärlden av Loren B. Mead:
”En kyrka är på väg att födas. Möjligen är det varken den kyrka vi förväntar oss eller önskar. Framtidens kyrka kanske inte innehåller vår vanliga liturgi eller psalmer, våra centrala teologiska principer, kanske inte ens våra kyrkosamfund. Guds löften kommer alltid fylla med överraskningar. Den nya världen och den nya kyrkans förmåga ligger inte i våra händer.”

Biskop Christian Alsted